

eum de Christo dicentem audisset, Ecce Agnus Dei; secutus Jesum, fratrem quoque suum ad eundem perdúxit: cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereunte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis: Veníte post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum; nullam interponéntes moram, et relictis rétibus secúti sunt eum. Post cujus passiónem et resurrectionem, Andréas, cum in Scythiam Európæ, quæ ei provincia ad Christi fidem disseminándam obtigerat, venisset, deinde Epírum ac Thráciam peragrasset; doctrína et miraculis innumerábiles hómines ad Christum convertit. Post Patras Acháia profectus, et in ea urbe plúrimis ad veritatem evangélicam perductis, Ægéam próconsulem, prædicatióni evangélicæ resistentem, libérrime increpávit, quod, qui iudex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem a dæmónibus elusus non agnosceret.

R. Homo Dei ducebátur ut crucifigerent eum: pó-

pulus autem clamábat voce magna, dicens: * Innocens ejus sanguis sine causa damnátur. **V.** Cumque dúcerent eum ut crucifigerétur, factus est concursus populórum clamántium, et dicéntium. — Innocens ejus.

Lectio v.

TUM Ægéas irátus, Désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profuerunt, quo minus a Judæis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus libere prædicántem quod pro salúte húmani géneris se crucifigéndum obtulisset, ímpia oratióne interpellat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas: Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, immolo quotidie, non taurórum carnes, nec hircórum sanguinem, sed immaculátum Agnum in altári: cujus carnem posteaquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátus est, ínteger perseverat et vivus. Quamóbrem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi: unde pópulus Andréam fácele li-

berásset, nisi ipse sedásset multitudinem, vehementius rogans, ne se ad optatíssimam martyrii coronam properántem impedirent.

R. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepisti; áccipe me ab homínibus, et redde me magistro meo: * Ut per te me recipiat, qui per te me redémit. **V.** Beátus Andréas expánsis máribus ad cælum, orábat, dicens: Salva me bona crux. — Ut per te.

Lectio vj.

IGitur paulo post in tribúnal productum, cum Ægéas crucis extolléntem mystéria, sibique suam impietátem exprobrántem diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitari jussit. Addúctus Andréas ad locum martyrii, cum crucem vidisset, longe exclamáre cœpit: O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepisti, diu desideráta, solícite amáta, sine intermissione quæsita, et ali-quándo cupiénti ánimo præparáta; áccipe me ab homínibus, et redde me

magistro meo: ut per te me recipiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affixus est: in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre nunquam intermíttens, ad eum mígrávit, cujus mortis similitudinem concupierat. Quæ ómnia Presbyteri et Diáconi Acháia, qui ejus passiónem scripsérunt, se ita ut commemoráta sunt, audisse et vidisse testántur. Ejus ossa primum Constantino imperátore Constantinópolis, deinde Amálfim transláta sunt. Caput, Pio secúndo Pontífice, Romam allátum, in basilíca sancti Petri collocátum est.

R. Expánda manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi: * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. **V.** Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum libere egit: exaltáre qui júdicas terram, redde tributiónem supérbis. — Qui. **Gloria Patri. Qui.**

In III. Nocturno.

Aña. Non me permíttas Dómine, fámulum tuum a te separári: tempus est ut commendétur terræ

corpus meum, et me ad te venire jubeas.

Añã. Andréas vero rogabat pópulum, ut non impediret passiónem ipsius.

Añã. Accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo : ut per te me recipiat, qui per te me redemit, alleluia.

℞. Nimis honorati sunt amici tui Deus. **℞.** Nimis confortatus est principatus eorum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio viij. Cap. iv. c

In illo tempore : Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocatur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia v. in Evangelia.

Audistis, fratres carissimi, quia ad unius jussionis vocem Petrus et Andréas relictis rétibz secuti sunt Redemptorem. Nulla vero hunc facere adhuc miracula viderant; nihil ab eo de præmio æternæ retributionis audierant : et tamen ad unum Dómini præceptum, hoc quod pos-

sidere videbantur, obliti sunt. Quanta nos ejus miracula videmus, quot flagellis affligimur, quantis minarum asperitatibus deterrémur, et tamen vocantem sequi contemnimus?

℞. Oravit sanctus Andréas, dum respiceret in cœlum, et voce magna clamavit et dixit : Tu es Deus meus, quem vidi : ne me patiáris ab impio júdice depóni : * Quia virtutem sanctæ crucis agnovi.

℞. Tu es magister meus Christus, quem diléxi, quem cognovi, quem confessus sum : tantummodo in ista voce exaudi me. — Quia.

Lectio viij.

In cœlo jam sedet, qui de conversiõne nos admonet : jam jugo fidei colla Géntium subdidit, jam mundi glóriam stravit : jam ruinis ejus crebrescèntibus, districti sui judicii diem propinquantem denúnciat : et tamen superba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotidie perdit invíta. Quid ergo, fratres carissimi, quid in ejus judicio dicturi sumus, qui ab amore præsentis

sæculi nec præceptis fléctimur, nec verbéribz emendámur?

℞. Videns crucem Andréas exclamavit, dicens : O crux admirabilis, o crux quæ per totum mundum rutilas : * Súscipe discipulum Christi, ac per te me recipiat, qui per te móriens me redemit. **℞.** O bona crux, quæ decórem et pulchritudinem de membris Dómini suscepisti. — Súscipe. **Glória.** Súscipe.

Lectio ix.

Sed fortasse aliquis tacitis sibi cogitationibus dicat : Ad vocem Dominicam uterque iste piscator quid, aut quantum dimisit, qui pene nihil habuit? Sed hac in re, fratres carissimi, afféctum debemus potius pensare, quam censum. Multum reliquit, qui sibi nihil retinuit : multum reliquit, qui quantumlibet parum, totum deseruit. Certe nos et hábita cum amore possidémus, et ea quæ minime habémus, ex desiderio quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimisit, quando uterque etiam desideria habèndi dereliquit. **Te Deum. 19.**

**AD LAUDES,
et per Horas, Añã.**

1. Salve crux pretiosa, * súscipe discipulum ejus, qui pepéndit in te magister meus Christus.

2. Beátus Andréas * orabat, dicens : Dómine Rex æternæ glóriæ, súscipe me pendèntem in patíbulo.

3. Andréas Christi famulus, * dignus Dei Apóstolus, germanus Petri, et in passióne sócius.

4. Maximilla Christo amabilis, tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelivit.

5. Qui persequébantur justum, * demersisti eos Dñe in inférno, et in ligno crucis dux justifuiisti.

Capitulum. Rom. x. d

Fratres, Corde enim créditur ad justitiam, ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus.

Exsúltet orbis gaudiis : Cœlum resúltet laudibus :

Apostolorum glóriam Tellus et astra concinunt.

Vos sæculorum Júdices, Et vera mundi lumina, Votis precámur cordium : Audíte voces supplicum.

Qui templa cœli clauditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum próti-
nus
Languor salúsque sên-
tiunt;

Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus:
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concedat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópe-
ra Dei. ℞. Et facta ejus
intellexérunt.

Ad Bened. Aña. Concede
nobis hóminem justum,
redde nobis hóminem san-
ctum; ne interficias hómi-
nem Deo carum, justum,
mansuétum, et pium.

Oratio.

Majestátem tuam Dó-
mine suppliciter ex-
orámus: ut sicut Ecclesiæ
tuæ beátus Andréas Apó-
stolus éxstitit prædicátor
et rector; ita apud te sit
pro nobis perpétuus inter-
cæssor. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capitul. ut supra. 647.

℞. br. In omnem terram,
* Exívit sonus eórum. In
omnem. ℣. Et in fines or-
bis terræ verba eórum.
Exívit. Glória. In omnem.
℣. Constitues eos prínci-
pes super omnem terram.
℞. Mémoires erunt nómi-
nis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Capitulum. Rom. x. c

NON enim est distín-
ctio Judæi et Græci:
nam idem Dóminus óm-
nium, dives in omnes, qui
invocant illum. Omnis
enim, quicumque invocá-
verit nomen Dómini, sal-
vus erit.

℞. br. Constitues eos
príncipes, * Super omnem
terram. ℣. Constitues. Mé-
moires erunt nóminis tui
Dómine. Super. Glória
Patri. Constitues.

℣. Nimis honoráti sunt
amíci tui Deus. ℞. Nimis
confortátus est principá-
tus eórum.

AD NONAM.

Capitulum. Rom. x. c

ISAÍAS enim dicit: Dó-
mine quis credidit au-
dítui nostro? Ergo fides ex
audítu, audítus autem per
verbum Christi. Sed dico:
Numquid non audierunt?
Et quidem in omnem ter-
ram exívit sonus eórum,

et in fines orbis terræ ver-
ba eórum.

℞. br. Nimis honoráti
sunt, * Amíci tui Deus.
Nimis. ℣. Nimis confortá-
tus est principátus eó-
rum. Amíci. Glória. Nimis.
℣. Annuntiavérunt ópe-
ra Dei. ℞. Et facta ejus
intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Aña, Capit. et Hymnus
ut in Laudibus. 647.

℣. Annuntiavérunt ópe-
ra Dei. ℞. Et facta ejus
intellexérunt.

Ad Magnif. Aña. Cum
pervenisset beátus An-
dréas ad locum, ubi crux
paráta erat, exclamávit
et dixit: O bona crux, diu
desideráta, et jam concu-
piscénti ánimo præparáta:
secúrus et gaudens vénio
ad te, ita et tu exsúltans
suscípias me discipulum
ejus, qui pepéndit in te.

Festa Decembris.

Ante Adventum prima
die non impedita dicitur
Officium Defunct. [224]

DIE II. DECEMBRIS.

S. Bibianæ

Virg. et Mart. Semidupl.

Omnia de Comuni Vir-
ginum [122] præter seq.

Oratio.

DEUS ómnium largítor
bonórum, qui in fá-
mula tua Bibiána cum vir-
ginitátis flore martyrii
palmam conjunxisti:
mentes nostras ejus inter-
cessióne tibi caritáte con-
júnge; ut amóti pericu-
lis, præmia consequámur
æterna. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO I^a.

Ibiána virgo Romá-
na, nóbili génere
nata, cristiána
fide nobilior fuit. Ejus
enim pater Flaviánus sub
Juliáno Apóstata impiís-
simo tyránno expræféc-
tus, servilibúsque notis
compúctus, ad aquas
Taurínas deportátus, Mar-
tyr occúbuit. Mater Da-
frósa, et filíæ primum
conclúsæ domi, ut inédia
conficeréntur; mox rele-
gáta mater extra Urbem
cápite plexa est. Mórtuis
autem piis paréntibus, Bi-
biána cum soróre sua De-
métria bonis ómnibus ex-
spoliátur; Aproníanus Ur-
bis prætor, pecúniis ín-
hians, soróres perséqui-
tur, quas humana prorsus
ope destitútas, Deo mira-

bíliter, qui dat escam esuriéntibus, enutriente, cum vivacióres vegetiórésque conspexisset, vehementer est admirátus.

℞. Propter. [133]

Lectio v.

SUadet nihilominus Aproniánus, ut veneréntur deos Géntium, amíssas ídeo opes, imperatóris grátiam, præclaríssimas nuptias consecutúre. Si secus fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illæ neque blandítiis, neque minis a recta fide declinántes, parátæ pótius mori, quam foedári móribus Ethnicórum, prætóris impietátem constantíssime detestántur. Quare Demétria ob óculos Bibiánæ repénte córruens, obiit in Dómino: Bibiána Rufinæ mulieri vaferrimæ seducénda tráditur, quæ ab incunábulis edócta cristiánas leges, et illibátum serváre virginitátis florem, se ipsa fórtior féminæ superávit insídiás, et prætóris astus delúsit.

℞. Dilexisti. [133]

Lectio vj.

Nihil autem proficiénte Rufina, quæ, præter dolósa verba, illam quoti-

die verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret, spe sua frustrátus prætor, accénsus ira, quod in Bibiána perdidisset óperam, a lictóribus eam denudári, vinctisque mánibus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec efflaret animam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus bíduo jácuit in foro Tauri, illæsum tamen, et divinitus servátum; quod deinde Joánes Præsbyter sepelívit noctu juxta sepulcrum soróris, et matris ad palátium Liciniánum, ubi usque in præsens existat ecclésiá Deo, sanctæ Bibiánæ nómine, dicata, quam Urbánus octávus instaurávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriae, et Dafrosæ corpóribus in ea repértis, et sub ara máxima collocátis.

℞. Afferéntur. [133]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xij. f

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia xj. in Evangelia.

Elórurum regnum, fratres caríssimi, idcirco terrénis rebus símile dicitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenuis exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu didicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc, quod scit notum diligere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesauro abscondito in agro comparátur: quem qui invenit homo abscondit, et præ gáudio illius vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum.

℞. Hæc est Virgo. [136]

Lectio viij.

QUA in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesaurus absconditur, ut servétur: quia stúdiu cœlestis desidérii a malignis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pèrgimus. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam la-

trúnculi óbsident. Deprædári ergo desiderat, qui thesaurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Videant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quæramus. Sic autem sit opus in público, quátenuis inténtio máneat in occulto: ut et de bono ópere próximis præbeamus exéplum, et tamen per intentióne, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℞. Média nocte. [137]

Lectio ix.

Thesaurus autem cœléste est desidérium: ager vero, in quo thesaurus absconditur, disciplína stúdi cœlestis. Quem profécto agrum venditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœlestis custodiam calcat: ut nihil jam, quod caro blanditur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spirítus perhorrescat. Te Deum. 19.